

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ	6 дин.
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ	3 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ
ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати уплатом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАКАЈУ СЕ.

Наплаћена писма не примају се.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

САСТАНАК

одбора општине београдске

(по стенографским белешкама)

дружан 18. Априла 1889 год. у Београду

Почетак 6 у часова по подне.

Присуствовали: Председник општине г. Ж. Карабиберовић, члан Суда: Коста Томић, чланови одбора: г. г. Милутин Ј. Марковић, Миливоје Јосимовић, Јаков Бајлони, Ник. Х. Поповић, Хаим Д. Аздиријел, Александар Кнежевић, Милован Р. Маринковић, Мих. Кр. Ђорђевић, Никола П. Михајловић, Свет. Карапешић, Никола Миленић, Станко Петровић, Ђорђе С. Новаковић, Ж. Бугарчић, Коста Д. Главинић, Милош Обркнежевић, Ђорђе Николић, Др. Марко Т. Леко, Дим. Ђирковић, Никола Вуковић, Гл. Јосиповић, Милан Ж. Маринковић, Дим. М. Ђорђевић, Светозар Зорић, Никола Поповић, Раденко Драговић, Настава Крстић, Јов. Ж. Ђурић, Милорад Јанковић, Светозар Баторић, Илија Цветановић.

Садржина:

Претрес буџета за 1889 год.

Председник. Молим вас, господо. Састанак је отворен.

Изволте дати мишљење за два лица, каквог су владања и стања према захтеву полиц. власти.

(За Петровића виршлера у Препеличкој улици, и за г. Илију Марковића пензионера овд. одборско мишљење, први непознат а други: владања доброг, а тако исто и стања доброг).

Сад прелазимо господо на буџетску ствар. Сад долазимо на позицију под бр. 6.

Глиша Јосиповић. Ја мислим да треба прво да прочитамо протокол од прошле седнице. То је ред.

Председник. Ја остављам г. одборниче да то учинимо онда кад свршимо цео буџет (Чује се: хоћемо сад). Па добро. Онда чујте (секретар чита).

Има ли ко што да примети? (Нема).

Чујте протокол од 15. Априла (секретар чита).

Глиша Јосиповић. Ја сам хтео то да кажем, да јуче, кад је решавано о кметовским платама, да та седница није законом вођена, а то у томе, што су и кметови као интересовани били присутни и гласали за своје плате т. ј. један је гласао за плату једног, а опет овај за плату првог кмета. Ја мислим да то није лепо било од њих, јер су и они требали да учине онако, као што је сам председник — изашао из седнице за време решавања своје плате.

Коста Томић. Ја нисам био присутан кад се решавало о мојој плати, а што сам био присутан при решавању плате

првог члана г. Банковића, на то по закону имам право, па и да гласам за његову плату. Ви сте то г. Јосиповићу погрешно узели.

Глиша Јосиповић. Мени изгледа као да је неки савез утврђен између председника и оба члана, јер су оба члана гласали да остане плата г. председнику на 12000 динара. а опет г. председник је одржао плату г. Банковићу јединим својим гласом. Зар ово не изгледа на договор између њих?

Председник. Г. одборниче, ако хоћемо строго да гледамо на закон, ја сам требао да зовем у седницу само одборнике, и тек ако од њих неко не може доћи да зовем заменике.

Према овоме, кад би се имало нужде за договор, какав ви наводите, кад би dakle то била истина, имао бих онда ја и другог начина да се спречи вама и још по некоме од од г. г. заменика, који су хрђаво спрам кметова расположени, да у седнице одбора учествују. Не заборавите, опет велим, да се по закону општинском заменици зову само онда кад јави ко од г. г. одборника да не може доћи, и кад према томе не буде било довољно чланова за решавање. Али ви видите господо, да ја редом зовем овде г. г. и одборнике и заменике — само да нас је што више при решавању; и кад је тако, онда како можете казати да смо ми у некоме договору, и зар би ја имао потребе да гласам у корист њихову, кад они нису могли моју плату да одрже. Но ја господо вазда радим и гласам непристрасно, по својој клетви, у свима нитањима и пословима. Немојте таквим средствима г. одборниче да се служите, немојте бар за то, што су то речи вређајуће, а ми ваљда нисмо дошли један другог да вређамо.

К. Томић. Ево г. Глишо закон, по коме кметови имају право гласа онако исто као одборници. (чита).

Милан Банковић. Ја видим куда ви циљате г. Глишо. Но ја вам кажем да није истина што кажете, да сам ја за Томићеву плату гласао. Ако вам је жао што је моја плата остала на 4 хиљ. динара, ја ћу вам моје место сад одмах уступити. (јагор).

Мика Кр. Ђорђевић. Ја нисам био у одбору кад се то решавало. Но, господо, кад закон каже, да један члан суда може да гласа о плати другог члана, а само не може бити присутан ни гласати о својој плати — онда не вреди више о томе говорити, него прећимо на дневни ред.

Милован Маринковић. Разговор који је г. Глиша повео то је „после кишне јаниунце на грађе“. Ја мислим да у томе није никаква погрешка учињена, и он, ако је мислило да је неправилно што било, требао је онда и говорити.

Глиша Јосиповић. Ја бих желио да стоји само приметба, да се зна да сам ја на ово приметио, да су 16 одборника гласали за мање плате кметовске а 14 за веће, а и да су уз ових 14 гласали јошт један кмет и председник за веће плате, и тако је меродаван био глас кмета који је интересован да му остане већа плата.

Коста Главинић. Мени је увек непријатно кад год се говори о лицу а не о ствари.

Ми овде говоримо о ствари како треба да учинимо, а не треба прелазити на личност, као што је говор неумесно поведен. По моме мишљењу, ми се нисмо огрешили о закону у томе што је један члан гласао за плату другог. Но сем овога још сам хтео да учиним једну малу исправку. Г. Глиша вели, кад нисмо могли да смањимо плату првом кмету онда нисмо могли ни другима. Ја се од тога ограђујем. Првом кмету одређена је плата на 5 хиљ. динара са приметбом, да прима из опште касе 4 хиљ. и 1000 дин. из гробљанске касе; а кад овако стоји, онда је и њему смањена плата према плати бив кмета са 1156. Дакле, не стоји оно што г. Глиша каже, да му није плата смањена.

Милутин Марковић. Прочитан је протокол прошлог састанка и по закону г. Глиша има права да искаже ако што у записнику није ушло. Ово што он сад говори, то се може сматрати као неки нов предлог. То се поднети може на крају седнице т. ј. кад се седница хоће да заврши или засебно идуће седнице. Дакле, овде је главно је ли ово записано у записнику или није? (Тако је).

Глиша Јосиповић. Ми слушамо свакога од вас кад говори. Треба да слушате и ви мене. Ја сам казао своју приметбу, а ви усвојте ако хоћете. Ви сте г. председниче казали, да нисте морали ни да ме зовете, а ви ме ипак зовете као редовног одборника.

Председник. Ако сте одборник не смете никога да време. Ви сте мене и моје другове увредили тиме, што сте казали да смо се договорили. Кад ви прелазите на личност, више о томе не може да се говори.

Да идемо господо даље. На реду је 6-та позиција (север. чита):

6. Рачуновођи судском по предлогу суда 3050 дин. а по предлогу комисије укида се.

Живан Бугарчић. Господо, ја сам мислио као човек да у овој вароши уведемо штедњу, те да се у неколико помогне вароши за њено уређење и да се лакше направе водоводи, осветљење, канализација и т. д. Сад, кад видим да г. г. одборници неће ништа да штеде, а чак неки кажу да и само грађанство не тражи штедњу, кад овако ствар иде, онда треба да усвојимо буџет по предлогу општ. суда и оно што смо преиначили да исправимо па да не изгледа да смо решавали из партиских страсти. —

Председник. Ред је да се чита редом, а даље је ваша ствар, како ће те усвојити или нећете. Мислим, дакле, да треба правилност да набљудавамо.

Живан Бугарчић. Ја предлажем да се усвоји цео буџет,

Милан Маринковић. Мени се чини, да сад хоћете да се гласа о целом буџету.

Председник. Све је господо решавано специјално према предлозима, само је председникова плата решена противно закону. Закон каже: кад се нешто против закону учини онда суд општински то решење не сме да изврши но му је дужност, да то питање изнесе пред одбор још једанпут да исто исправи, па, ако одбор остане и даље при том, онда да се жали полиц. власти. И са овим питањем ја ћу тако учинити, и ако и после овога одбор остане при смањењу плате онда ја имам и права и дужност да то изнесем пред државну власт и да јој кажем, да је одбор ово и ово незаконо учинио. — Да идемо даље!

Божа Новаковић. Ми смо нашли да ово место рачуновође треба укинути с тога, што није потребан — кад већ стоји помоћник благајника који може да врши и дужност рачуновође.

Никола X. Поповић. Предлог је општинског суда да ово звање рачуновођи остане. Комисија каже да се укине.

Г. председник комисије изнео је неки разлог за што то треба да се укине. Ја сам још у почетку, кад се будет почeo претресати, казао: да укинуће звања и сманење плате треба да се регулише комисионално, а не овако у кратком времену, у кратком испитивању дужности званичника. Ја сам дакле за то да и ово звање остане по предлогу општинског суда.

Божа Новаковић. Ја мислим да сам доста ову ствар објаснио. Ону дужност коју врши рачуновођа може да врши помоћник благајника. Ако хоћете да остане рачуновођа онда укините место помоћника благајника. Ја не знам шта би имао да ради тај помоћник.

Коста Главинић. Ја ћу сад у овом моменту да вам изгледам недосљедан. Ја сам ономај био против смањивања плате, а сад хоћу укидање. Но да не би у овоме били преварени, ја ћу вам казати, да ја ни први пут нисам био против штедње, само кад је у томе интерес општине.

Не пристајем на предлог г. Бугарчића, да се цео буџет усвоји по предлогу општинског суда, јер би то сад изгледало доиста смешно. Ја опет кажем, да не гледам на друго него једино на интерес општине, и, као што сам казао да се смањи плата првом кмету са 1156 дин. тако исто и сад предлажем, да се укине место рачуновође или под-благајника.

Димитрије Тирковић. Ја би имао да одговорим г. Х. Поповићу да је и овде комисија радила своје. Какву другу комисију сад хоћемо? Зар ова друга неће бити из наше средине? Кад би по вашем предлогу учинили то би било неповерење овој буџетској комисији.

Никола X. Поповић. Не, господине. И ја делим то мислење да треба непотребна звања укинути, само треба то да се свестраније испита, те да се на сигурно зна: ко да се укине, а не овако летимице, па после да направимо збрку.

Председник. Ја бих вас молио, да звање рачуновође не укидате, јер би чудновато било, да једна овако велика општина са оваким приходима и расходима нема свога рачуновођу. Код позиције књиговођа, бришите како хоћете. Рачуновођа је господо регулатор целе рачунске радње при овој општини. Само код њега се правилно може знати стање касе у свако доба, а мени је све то нужно да у свако доба знам, како би и вами могао, кад што буде нужно, објаснити. Дакле, то је звање преко нужно и ја вас молим да то место не дирате.

Коста Главинић. Ја мислим да је наша буџетска комисија о томе размислила, и она је ипак дошла до уверења да треба једно место да се укине. Сад, по што је објаснио г. председник за што треба да остане рачуновођа, то сад остаје да одредимо плату, јер је ранија плата текла за више година.

Светозар Карапешић. Ми можемо то место оставити, но сад треба да му плату одредимо, а не по старој плати.

Милан Ж. Маринковић. Главно је да се једно од то двоје укине, јер су оба звања непотребна; а, кад хоћете да рачуновођа остане, онда нека се укине звање једног књиговође.

Коста Главинић. Много је правилније да му дамо звање рачуновође, а да врши и друге послове.

Председник. Рачуновођа долази у додир са Главном Контролом, по свима рачунима нашим, и с тога је прека потреба да остане. Стари рачуновођа је разрешен и ја сам морао другог да поставим, и сад овај врши дужност рачуновође са својом платом, а то је од 2 хиљ. динара. Тај је човек одавно у општинској служби и зове се Станимирковић. Требало би му сад дати нешто више.

Милутин Марковић. Ја молим само да се при одређивању плате има у виду то, да сад овај човек врши две дужности: и рачуновође и књиговође.

Милин Банковић. Г. Станимировић је радио код главног благајника. Тај посао сад може један да врши и према томе за књиговођу главног благајника сасвим је излишан, и може сам вршити дужност рачуновође.

Председник. Једног смо сами укинули, и, као што каже наш нови касир, тај што код њега остаје може да врши и посао који је вршио г. Станимировић. С тим је уштеђено два места и то: Станимировићево и још једно.

Коста Главинић. Ја сам био мишљења, да плата рачуновођи буде 2 хиљ. динара, али сад, по што чујем од г. председника да тај г. Станимировић служи у општини од више година онда предлажем с обзиром и на то, што му се даје већа дужност, да његова плата буде 2400 динара годишње.

Председник. Па, добро господо. Онда ко је за то, да буде 2400 тај нека каже „за“, а ко је противан и хоће 2 хиљ. динара, тај нека каже „против.“

Мијајло Борђевић. Излишно је да губимо време гласањем поименце. То треба да буде устајањем и седењем. Тако бива обично и у скupштини (чује се: хоћемо поименце).

Председник. Добро — (секретар прозива — после гласања).

Гласало је 20 одборника „за“ а 10 „против.“ Дакле, плата је рачуновођи 2400 динара. Чујмо даље (секретар чита).

7 Првом деловођи одбора по предлогу суда 2500, а по мишљењу комисије укида се.

Бока Новаковић. Суд је предложио два деловође и једног секретара. Ми смо нашли да је то много. Шта ће нам тројица? И иначе посао секретара вршио је један судија с додатком, па, кад је до сада могло бити без секретара, за што сад да не може?

Мика Кр. Борђевић. И ма да је опште мишљење у вароши да је буџет општине београдске већи, но што је државе Црне Горе; и ма да грађанство с правом има да тражи од општине много што шта више, илаћајући овако огромну цифру; и ма да се, признаћу, даје много што шта од данашњег буџета избрисати и подкратити; — али опет за то, немојте ми замерити, што држим, да ово није пут ни начин. Укинути поједиња звања, смањити плате, то је врло лака ствар; али питање је, шта ће после наступити? Мени се чини, да за овакав посао треба много више времена и много више штудије. И ма колико да је комисија овоме питању пажње поклонила, којој нека је од мене фала, ипак је њен рад једнострани. Тако п. пр. комисија предлаже да се укине место првога деловође; а ја налазим да баш то место не би требало да се укине. Ево разлога за што.

У општини има три секретара. Један је сад овде — г. Спаса. Он има искључно да се бави са радом општинског одбора и са администрацијом, а то је толики посао да је за једнога човека, да га на задовољство врши, довољан и не треба га више оптерећивати. Други је деловођа судски, који се бави једино судским пословима: одређивањем рочиšta, израђивањем забрана и пресуда и т. д. и за њега је тај посао довољан, ако хоћете да судски послови не рамају.

Сад долази трећи секретар, а то је први деловођа. За њега изгледа, на први поглед, да би могао да се избрише, али не губите из вида да је тај деловођа у једно и уредник нашега листа. Ако ми укинемо ово место, онда ми морамо да тражимо уредника. Тога уредника не можемо наћи за малу плату. Даље, треба имати у виду и ово. Општина београдска има да изврши огромна предузећа, чега ради она ће долазити у додир са страницама; нужно је дакле да

има једно своје лице које влада страним језицима. Слушао сам да, када је г. Владан био председник, да је општина плаћала 1500 д. једном лицу искључно за превођење и ту-мачење. То је место укинуто, кад је овај први деловођа г. Никола, звани „Американац“, овде дошао, јер он влада страним језицима: немачким, француским и енглеским. Сад, кад би ми њега отпустили, морали би друго лице за то плаћати.

Дакле, према свему што сам навео излази, да баш не би било добро по интересе општинске да овога првог деловођу избришемо, и мишљења сам с тога да он остане и даље.

Бока Новаковић. Говор г. Ђорђевића односи се на г. Американца, но ми у комисијској седници ни смо мислили баш на његово место, него да се укине један деловођа од њих двојице, а он да остане са овом платом, коју смо оставили за другог деловођу, и поред тога да има особену плату за уређивање новина. За трећег деловођу — судског скретара — нашли смо да треба укинути с тога, што и до сад није била потреба за то место, јер је тај посао вршио једач кмет. И пре тога, г. Драгољуб Стојиљковић бив. деловођа општинског суда, вршио је све те послове у одбору, па је био и уредник човина; и, кад је он могао вршити, може други. Дакле, Комисија није укинула место баш г. Николино. Он може да остане као један способан чиновник, и за то да има плату, а поред тога да има и плату за уређивање новина.

Коста Главинић. Неблагодаран је посао говорити против штедње у тренутку кад треба штедити. Ја сам и у почетку, кад се у начелу говорило, казао, да свака штедња није штедња. У кратко да кажем: Ја се слажем у томе потпуно да ми смањујемо број персонала, и чак држим, да ми имамо и излишан број персонала, али вас молим будите правични, водите рачуна о њиховом праву и дуговременом службом стеченом. Ја сам вам и ономад напоменуо, да и у приватним службама ни један газда не ће истерати ни једног свог слугу на тај начин, што ће му заслугу на један пут преполовити — 1881 год. имао је деловођа 2500 дин. плате, 1883 год. тако исто, па ће бити да је и све редом ишло тако до данас. Међу тим додатак ономе деловођи за уређивање листа био је већи.

Рекосте, да је г. Драгољуб Стојиљковић видио протокол у одборским седницама и уређивао лист. Ја вас молим будите добри и видите како су онда вођени записници. Покупите ондашиће бројеве и сравните са данашњим па ћете видити колика је разлика. Нису новине само за то, да се штампају једино наши радови, него треба да има и нешто више. Што оне нису онакве какве ја замишљам, верујте, да није крив уредник. Ми смо криви. Тада је он био све и сага и што нису новине биле празне, имамо само њему да благодаримо.

Не можемо од њега тражити, да он пише и стручне ствари. Он пише само о ономе у чему је он стручан. Узмите друге новине па распитајте и видиће те, да за свако питање пише друго лице — и да се све за то плаћа.

Ми треба да гледамо да имамо више претплатника, те да се може лист из прихода издржавати, по што он није политичан лист. Наш лист треба да буде лист стручан те да и цела Србија има од њега вајде.

Гледајте дакле да смањимо персонал онде где можемо учинити у интересу општине. Истина, ја нисам на чисто с тим које место треба да се укине, али верујем комисији да је она то детаљно проучила.

С тога сам ја за то, да остане први деловођа, да му буде плата коју је комисија одредила за другог деловођу и поред тога да му остане додатак уз новине.

Бока Новаковић. Нас је руководило поред датих разлога за ово укинуће једног деловође, још и то, што онда, кад је био г. Драгољуб, није било стениографа а сад има, и они цео протокол одборски однесу уреднику, па он нема шта да се брине до једино за коректтуру, и у томе му је учињена велика олакшица.

Св. Баторић. Г. Главинић и сам је признао да уредник није научен за све општинске послове, јер он треба да пише, а поред тога вели, да новине немогу опстати само са радом општинским него треба да и нешто друго уђе у њих.

Господо, било је пре три месеца, кад су наше седнице у новинама излазиле после три месеца и тражен је овде у одбору нарочити додатак за скупље плаћање те да брже излази рад општински. Онда смо сви били за то, да у њима излази само радња одборска, а сад се предлаже да излази и нешто друго. Ја сам противан повишици.

Св. Карапешић. Ја држим да је комисија доста по-датака изнела за укинуће једног деловође, и био би за то, да се комисијски предлог усвоји. Сад, после, који ће од два деловође остати то је друга ствар. Ствар се ништа не мења. Колико сам ја слушао, мишљење је, да. Никола остане као први деловођа, а други да иде у судски одељак.

Бока Новаковић. Ми нисмо казали да се укине место првог или другог деловође за то, што би само на њега циљали, већ да се укине један деловођа, који не мора бити први.

Коста Главинић. Ја прво морам да одговорим г. Баторићу, да се не сећам да сам икад казао да не треба у новине наше ништа друго да излази него наш рад. Ако сам казао, онда сам то учинио у брзом говору. Ја нисам казао ни да је наш уредник нестручан за уређивање новина. Колико новина има по неколико одељака и на свакоме делу ради друго лице. Наш уредник има своју струку и он је добар. Ако нису новине излазиле на време, то је било за то што је он био тада на осуству. Ако не верујете, ви се можете о томе уверити из општинске архиве. Ако пак тај деловођа први није вршио све послове у одбору, није он крив за то, него онај који му то није давао. Сад мислим да је понижење свести титулу првог деловође на другог. Просто кажем: први секретар да буде деловођа у одбору и уредник; други у судски одељак, а трећи да се изостави.

Члан Суда К. Томић. Ја мислим да ви треба да решите: треба ли један или два деловође, а о томе ко ће да остане то је ствар Суда. Секретар судски је врло нуждан.

Мијајло К. Борђевић. Ја би молио председника да он објасни шта ко од њих ради? Ако према објашњењу председништва није нужно да буду двојица, онда ћемо решити како да буде.

Председник. Кад сам ја први пут био председник, ја сам имао једног, а и сад држим једног, за све послове општинске и за администрацију коју као председник имам. Кад сам по други пут дошао, ја сам затекао још једног. Истина, ја нисам имао толико корешподенције каква је била за време мојих предходника. Мени је овај садањи деловођа г. Спаса свршавао све послове, и ја сам с њим врло задовољан. Што се тиче новина, кад дође ред на позицију уредника онда ћемо и то решити. Ви видите, од кад сте овде, да овај деловођа г. Спаса врши све послове и он их врши на задо-

вљство и врло пажљиво. И сад господо кад ми неко савесно ради ја не могу друкчије да кажем. Дакле, ја мислим да један деловођа може све те послове да врши.

Светозар Зорић. Ја не знам какву ћемо ми овде економију да учинимо. С почетка су неки од господе говорили да неће да се плате смањују, но да се извесна званична укину која нису потребна. После тога, при гласању, видели смо да су неке плате прошли и остале како су и биле — дакле и од укидања плата мало је се уштедело — тек као што се мени чини, после свега изаћи ће сва наша економија на то: да се избаци деловођ г. Ник. Американац и а се избаце 2—3 послужитеља! Ја сам противан томе што се нарочито наглашује да то буде први деловођ кога треба избацити, а баш први деловођ, г. Јовановић треба да остане као човек школован, који се у исто време може употребити као уредник; и који влада страним језицима ако ћете да кога уклоните, уклоните другога да бар деловођ уредник и преводилац буду у истоме лицу. (Вичу: да се реши.)

М. Кр. Борђевић. Ја сам молио г. председнику да нам каже шта који од ових деловођа наших ради, и г. председник или ме није добро разумео, или га је друго што руководило те ми није одговорио на оно што сам ја тражио. Кад г. председник вели, да може да буде задовољан са једним секретаром, ја га молим да нам каже: шта је посао тога секретара? По моме мишљењу тај секретар, или као што се овде назива деловођ, има да ради у одбору, има да израђује оно што ми решимо. Има да прима и сређује стениографске белешке, да их корегира; и он је лични секретар г. председника, за сву администрацију његову у општинским пословима; и на послетку има да врши сву корешподенцију. (Тако је) Дакле, кад је то тако, онда, вас, молим размислите да ли је могуће да један човек врши све те послове и још уз то да уређује лист општински. Ако је то могуће, онда вас молим да за тај посао изберемо такву личност која ће моћи да отправља послове и овде и у редакцији. Иначе ћемо морати засебно да тражимо уредника, јер нико вљада од вас неће хтети да беогр. општина остане без свога листа; а уредника ја вам гарантујем ви не можете наћи без 25 дуката месечне плате!

Председник. Ја сам одвојио уређивање новина и нисам гарантовао да један деловођ може стићи за свак посао овде и још уређивати новине. Ја мој посао у одбору и преседништву могу да обављам са једним деловођом, но да ли ће тај моћи да доспе да и новине уређује, то нисам сигуран.

Н. Милишић. Ја сам слушао да има људи који су се нудили да оба та посла обављају, и онда, за што се не узме такав човек који хоће да нам и једно и друго свршава?

М. Ж. Маринковић. Ако може г. Американац и овде да ради и новине да уређује, онда је то најбоље, а ако не може ми ћемо тражити ко ће моћи.

Никола Р. Поповић. Ја ћу сад да говорим кроз уста двојице наших секретара, о којима је баш сад реч. То је било пре неколико месеци кад се овде у одбору повела реч о уређивању општинских новина и раду наших секретара. Онда, ако се сећате, први деловођа — г. Американац — казао је, да он може вршити оба посла, али му се не да; казао је да му се и за уређивање новина не даје материјала, него материјал сређује други деловођ одборски. Кад ово стоји са једне стране, и кад уз то стоји факт, да је дужност судског секретара вршио један кмет, онда они сами говоре да је њих тројица много у суду општинском, него да могу радићи двојица, и то један овде у одбору и на листу, а други у судници. То су они казали пре неколико месеци, кад су нам овде давали објаснења. Најјачи је још разлог који би овде могао да одржи првог деловођу нашег јединог тај: што он влада

са 2—3 страна језика. Дакле, главно је питање овде то да ли нам треба свега два или три секретара? Па, кад у одговору на ово питање можемо да узмемо то што су сами они пре неколико месеци изјавили, да један може да врши послове у одбору и на листу, а други у судници, онда за што то неби примили да тако и буде? За што онда да тражимо и једног секретара који у ствари није ништа друго до само уредник листа? С тога, кад сам тај уредник даје изјаву, да и овде може да врши послове и уредник да буде, ја мислим да место уредника треба сасвим збрисати, па секретар, који би и лист имао да уређује, да добије и већу плату, а други ће у судници радити. Али ја од кад сам одборник првог секретара нисам видео овде на послу. Видео сам само да седи ту у општинском салу и да пред његовим вратима стоји нарочити момак, који се не сме на други посао употребити, него је просто одређен за његове послове уређивачке. Осим тога, за уређивање општ. листа ми знамо да смо пре неколико месеци одредили једну комисију, и до данас тај уредник није позвао ту комисију да држи ма само и један састанак на коме би се о томе договорило, како да се у будуће уређује општински лист.

С тога ја мислим, изузимајући само онај један једини разлог што га је поменуо и г. Борђевић, да нам је нужан човек који влада са више страних језика, да се може са свим да укине једно секретарско место па да остану два, и један од њих да се зове одборски а други судски секретар. Један да врши послове у одбору и редакцији, а други у суду.

Св. Боторић. И ја сам хтео да говорим ово исто што је сад казао г. Поповић. Ми се сви опомињемо кад је први секретар услед интерnelације одборника о уређивању листа давао овде одговор. Овда је он казао, да је њему управо одузет посао из шака. Он је казао да је могао да ради т овај посао у одбору и на новинама, али се не употребљује. С тога је заиста излишно једно секретарско место, него треба да буду свега двојица, један за одбор и новине а други за судску седницу. Сад, ко ће бити на једном ко да другом месту то нека сам суд избере. То је ствар његова.

М. К. Борђевић. Ја бих молио само још за две речи. Мени се чини да су г. г. предговорници на погрешном путу и погрешно извештени. Као што је мени познато г. Американац, за време председништва г. Светомира Николајевића био је деловођа у одборским седницама, а био је и уредник новина општичких; обављао је дакле све послове сам. То је нумера један. Нумера два: кад је ступио у службу он је ступио као први деловођа, са платом тога звања, а засебан додатак добијао је за уређивање листа. У ствари он је дакле први деловођа. Према томе, он треба и да остане, нарочито, кад у њему имамо и човека који зна стране језике, а нама је потребно да са странцима водимо разговоре и преговоре чим отичнемо већа општинска предузећа која нам предстоје. То молим да имате на уму; а уз то још треба да знаете и то, да за онај вишак што се даје овоме деловођи уз плату за уређивање листа, нећете никада моћи да нађете уредника другог који ће тај посао вршити како ваља.

Председник Ја мислим да узмемо ствар ову у решавање. Ја сам упитан, може ли да врши послове секретарске у одбору и управној седници судској један човек — ја сам казао да може; али не држим да може тај човек стићи да и новине уређује. Сад је питање, хоћемо ли задржати у одбору два или једног деловођу, јер судски секретар мора остати.

Св. Боторић. Свега треба да их буде двојица. Ми знамо да је опште мишљење и у вароши да нам није потребно више од два секретара.

Милутин Марковић. Ја мислим да се секретару судском не треба ни говорити. Он је потребан и мора остати. Што

се тиче двојице одборских деловођа, и та је ствар довољно објашњена. Г. председник каже да се рад, који се обавља овде у одбору и његовој канцеларији, може да свршава са једним деловођом. Што је поменуо г. Боторић и г. Поповић тако и ја делим уверење, да један деловођа може овде да буде и да он лист уређује. То је и практиком доказано. Ми знамо да је г. Американац радио, и овде као деловођа и уз то уређивао лист. На послетку ако се покаже да је то не могуће, онда ми смо ту па ћемо ствар уредити. Према томе и ја сам мишљења, да буде један одборски деловођа, али однесно плате његове, ја мислим, кад имамо на томе месту човека од пре толико година са овогликом платом, који му се од стране суда и сада у буџет ставља, онда то не треба мењати, нити имамо разлога за то, него нека остане иста плата; а ако се покаже да овај човек не може да врши све послове ми ћемо тражити другога ко може; за сад нема разлога да се он смењује. — (Вичу: да се реши).

Председник. Дакле, судског секретара ћемо да оставимо (Тако је) Имамо да решимо само о томе; хоће ли у одбору бити два секретара или један? (Вичу: један) о томе треба гласати. Ко је за судско мишљење да остану два секретара у одбору као и до сада, он ће казати, за; а ко је за мишљење комисије да се један укине, он ће казати против.

Гласају:

Милутин Марковић: против, М. Јосимовић није ту. Јаков Бајлони: против, Н. Х. Поповић: против; Х. Азрел; против; А. Кнежевић отишао; Милан Ж. Маринковић против; Мика Кр. Борђевић против; Н. Мијаиловић против; Св. Карапешић против; Н. Милишић против; Ст. Петровић против; Ђ. С. Новаковић против; Живан Бугарчић против; К. Главинић против; Милош Обркножевић против; Ђ. Николић против; М. Леко против; Ђ. Ћирковић није ту; Н. Вулковић против; Гл. Јосифовић не гласа; Милован Маринковић против; Ђ. Борђевић против. Св. Зорић не гласа; Ник. П. Поповић против; Раденко Драговић против; Настас Крстић против; Јов. Ђурић против; Милорад Јовановић против; Св. Боторић против.

Председник. Дакле са 25 гласова решено је да буде један деловођа одбора, а не двојица. Нека су господа изашла из седнице, а неки су се уздржали од гласања. Само ја опет кажем, да не гарантујем да ће један моћи и да врши делочноство и да буде уредник. Бар ја не знам да ли ће један човек моћи да врши оба посла као што треба, јер кад мисли треба деловођа, он не може ићи у штампарију и т. д. ради листа.

М. Кр. Борђевић — Прерано је да се о томе сад разговарамо. Ми кажемо да један ради оба та посла. Ако се покаже да то није у стању да ради један, онда ћемо видети.

Св. Карапешић. Ја би желоо само то, да размислимо о плати тога човека. До сад је имао деловођа 2500 и као уредник 1500. Сад ја мислим да одредимо за деловођу 2000 а за уредника 1500 динара — па ако један врши обе дужности добро, а ако не може онда да се плати уредник.

К. Томић. По закону суд општински одређује шта ће ко да ради од персонала. Одбор жели да један човек буде и деловођа одбора и уредник листа општинског. Суд ће то имати у виду; али, ако се покаже у практици да то није могуће, онда се може другом коме од персонала дати хонорар за уређивање листа одређен.

Јак. Бајлони. Мени се чини да је овде јасно шта жели одбор. Одбор жели да г. Американац буде уредник оп. листа и деловођа одбора, а г. Јерковић деловођа у суду. Г. К. Томић вели, да по закону не припада одбору да одређује личности, — Ако је тако онда што даље да говоримо?

Б. Новаковић. Ја се не слажем са г. Томићем. Он вели судска је ствар кога ће узети да буде деловођа одбора. Мени се чини да то не стоји. Само кад је реч о судском секретару, још се може допустити да суд може и без одборске одлуке узети лице за то место, али кад је реч о деловођи одбора, ту је одбор најмеродавнији да каже: овога хоћу, овога нећу. Одбор је под судом, а није суд под одбором. Кад одбор изјави жељу за једно лице, суд је дужан да води рачуна о томе и да учини по жељи одбора. (Одбравање).

К. Томић. По што г. предговорник узима мене за циљ онда да говоримо са законом у руци. Суд одговара за све послове који се врше у суду. Те послове врши судски персонал. За то је законодавац и наредио, да персонал бира сам суд. То је јасно казано у закону општинском, а на име, у чл. 35 (чита) „општински суд, као власт општинска, која има да заступа и да чува општинске интересе, ради следеће послове: 1. Бира писара а друге званичнике општинског суда“... и т. д.

Н. Х. Поповић. Јест, „општинског суда“ али не одбора.

К. Томић — Све. Само за лекара и инжињера општинског казано је у тач. 10 чл. 66. закона општинског да их бира одбор, али опет по предлогу суда.

Председник. Ја мислим господо да је овде јасно шта је жеља већине одбора. По закону је заиста судско да избере лица која ће бити у служби општинског суда и одбора, али, као што ја казао и г. Ђока, суд је свекјако дужан да води рачуна о жељама одбора свога; и, ако се може да се жеља одбора у овом погледу изврши а да ни послови суда не рамљу, онда ће се то учинити. Али, ако се не може, онда ваљда неће вико од одборника желети да се ја као кмет обрукам, и да се суд компромитира узвешти за извесан посао човека који не би био за то.

Св. Карапешић. Истина је нама тако и протумачен једном закон, онда, кад је била реч да се збаци рачуновођа Станко; и с тога смо ми највише и тежили да у суд изберемо људе у које имамо поверења, те да не буде поцепаности између суда и одбора.

Председник. Лепо, па кад сте избрали нове чланове суда имајте сада у њима вере да ће радити по вашој жељи.

Б. Новаковић — Ја правим разлику између персонала судског и персонала одборског, где долази деловођа за уредника листа општинског. Ту разлику и закон означава. Он је истина оставио суду да узимаје себи персонал, али није искључио ни одбор као контролну власт, да о хрјавоме каже своје: „нећу“, па о томе да суд води рачуна: иначе би одбор био само фигура. Ну, персонал за себе за своје седнице, он има право да бира, као год што може рећи: нетреба у одбору деловођа и — нека ту дужност врши по један од одборника; или може захтевати да један практикант суда ту дужност врши, па опет да нам не треба нарочити деловођа. Ну нама, одбору, потребан је стручан човек за уређивање листа, па га ми хоћемо да изберемо. И то бива по томе, као што мало пре некох, што Суд бира себи персонал судски, а одбор себи. Шта више, суд радићи и оно што по закону може, дужан је да води рачуна о на-мерама и одлукама одборским. (Тако је); али не да се меша и у она права која искључно одбору припадају.

Председник — Али господо то је тако, само имајте и ви на уму, да ја не могу да узмем да ми ради један посао човек у коме немам поверења.

Б. Новаковић. Кад одбор о једном чиновнику општинском каже овде да је неурядан и да га треба уклонити, онда треба ли суд да води о томе рачуна?

Председник Треба.

Б. Новаковић. Онда за што да говоримо даље?

Председник. Ја овде начелно говорим. Немам против личности ништа; али кажем да је незгодно наметнути суду човека у коме не би имао вере.

М. Ж. Маринковић. Зар онда да оставимо три секретара, па сваки шеф суда да бира онога који је њему по вољи? То не може више да буде.

Милов. **Маринковић** — Ако се господо упутимо ми у бирање личности за овај или онај посао, то ће нас довести дотле: да сву ноћ овде седимо и опет да не решимо ствар. Молим вас да решимо ми сад о томе па да видимо. Ако суд уради нешто што не треба, ми смо ту да га контролишемо и интерпелирамо.

Председник. Ви сте господо решили да буде један деловођа одбора који ће, бити уједно и уредник општ. новина. Сад изволите казати коју му плату одређујете.

Св. Карапешић. Овде се предлаже од стране суда деловођи одбора 2500 динара и за уређивање Новина 1500 динара — свега 4000 динара. Комисија је предложила 1800 и 1200, свега 3000 за оба ова послана. Међутим ја сам мало час предложио, а и сад предлажем, да одредимо деловођи 2000 а уреднику 1500 свега дакле 3500. То је доста.

Председник. Ја мислим да би то, што г. Карапешић предлаже, било практично и с тим, што ако један човек не би могао да врши оба послана, онда би једна цифра била плата деловођи а за уредника могли би узети друго лице па и не питати за одобрење. За то је добро да се то подели и да се каже у буџету: деловођи овоблико, уреднику онолико. (Добро, пристајемо).

К. Главинић. Ја мислим да је грехота да се више бавимо око овог питања, јер само дангубимо. Већина одбора тражи то да буде један секретар одбора, да он врши дужност у одбору, да помаже председнику у администрацији и да буде уредник општ. новина. За ту службу њему се одређује, рецимо 3500 динара, као што г. Карапешић предлаже. Не може ли тај човек да врши сав тај посао, онда ћемо га уклонити па тражити другога који ће моћи, па свршен посао.

Св. Карапешић. Ви непрестано имате на уму г. Американца. Али шта ћемо ако тај човек сутра оде из општ. службе у државну службу? За тај случај боље је, као што г. председник и жели, да се предвођи плата деловођи и плата уредника, па да се зна колико се плаћа деловођи а колико уреднику листа.

М. Кр. Ђорђевић. По што је ту човек који ужива наше поверење и који ће као човек способан моћи да врши обе дужности, ја не би одкидао ништа од садање плате, но нека остане колико је и било — 4000 динара.

Н. Вуковић. Много је. Ми знамо да сви, од надничара до милијонара, данас не зарађује код нас онолико колико су до сад зарађивали. Једно то, а друго, кад се узме у обзир да ми немамо калдрме него газимо по блату, да немамо воде него се бијемо лети по чесмама док заватимо тестију воде, и т. д. онда морамо да уштедимо где год се може те да намиримо животне потребе варошке.

Мих. Кр. Ђорђевић. То што стоји да немамо калдрме, да немамо воде, осветљења и т. д, не може да буде јак разлог да одкидамо од плате овог човека 500 динара. Тиме нећемо помоћи намирењу других потреба ништа. Зло је у томе што се суме, одређене на подмирење потреба варошских нису до сада употребљавале као што треба. Сви знамо да су се у нас калдрме правиле у месецу Октобру и Новембру кад и луди људи те грађевине не врше. Сви знамо да су се школе оправљале и кречиле у сред зиме, и т. д. Ту је зло и о томе

треба водити већег рачуна, него да ли ће један добар чиновник имати 4000 или 3500 динара плате на годину. (вичу; да се реши).

Милутин Марковић. Ја ћу само две речи да кажем. На случај да онај деловођа који буде на овом послу не врши посао као што треба, бираћемо другога, и онда нећемо бити обvezни да баш и њему морамо дати 4000 динара, а не би било лено да сад овоме закидамо од плате коју је већ уживао и кад и он сам изјављује да пристаје да врши оба ова посла т. ј. и уређивање новина и да буде деловођа одборски.

Председник. Дакле, хоћете ли да гласамо? (хоћемо). Ко је за предлог судски нека каже за: а ко је за то да плата овоме деловођи одбора буде — 3500 дин. 2500 плате и 1000 динара хонорара за новине неки каже против (гласају).

Милутин Марковић за. М. Јосимовић отишао. Јаков Бајлони против. Н. Х. Поповић за. Н. Петровић за. Свет Каратешевић за. Н. Милишић за. Станко Петровић против. Ђ. Новаковић против. К. Главинић за. М. Кнегевић против. Ђ. Николић против. М. Леко за. Д. Кирковић отишао. Н. Вучковић против. Гл. Јосиповић не гласа. Милан Ј. Маринковић против. Дим. Ђорђевић против. Св. Зорић за. Ник. Р. Поповић против. Раденко Драговић против. Настас Крстић против. Јов. Ђирић против. Милор. Јанковић против. Светозар Баторић против.

Председник. 10 је за а 15 против. остаје дакле 3500 динара

Састанак је закључен у $8\frac{1}{2}$ часова по подне.

ДНЕВНИ РЕД

РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ ОПШТИ. ОДБОРА 15. МАЈА 1889.

- 1). Да се регулише последња ванредна партија и да се потпишће буџет 1889.
- 2). Понуда Панте Живковића абације и другова за општински плац на зеленом венцу;
- 3). Извештај о исплати капије новога гробља;
- 4). Молба «Друштва Св. Саве» за 1000 куб. метара камена;
- 5). Молба «друштва за уређење и унапређење дунавског краја» да општина набави намештај за дечије забавиште;
- 6). Молба г. Марка О. Марковића и коми. за дозволу снајања парног млина на жељезничком путу са жељезничком станицом;
- 7). Молба врачараца да откопавање улица врачарских падне на терет општине;
- 8). Избор једног црквеног тутора;
- 9). Извештај комисије о јеврејском гробљу;
- 10). Молба пиљара са велике пијаце;
- 11). Помоћ Алекси Костићу, ћаку трговачке школе и Марији Петровић дугогодишњој прив. бабици; и
- 12). Уверења за ћаке и друга за окривљенике.

ОБЈАВА

Према члану 5-ом закона о чувању пољског имања, општински је одбор одредио следеће казне за потрице, и то:

I. За прогажени или опашени 1 квадрат. метар пашњака, браника, воћњака, ливаде и детељине	0·10	дин.
II. За 1 квадрат. метар баште — баштованџинице — прогажен или опашен	0·50	"
III. За 1 чокот виноградски, упропашћен	1·00	"
IV. За прогажени или опашени 1. кв. метар њиве, засејане житом или ражом	0·20	"
V. За прогажени или опашени 1 кв. метар њиве засејане јечмом или овсом	0·15	"
VI. a). за 1 струк кукурузни пре прашења	0·05	"
b). за 1 струк кукурузни после прашења	0·10	"
c). за 1 струк кукурузни после првог копања	0·15	"
d). за 1 струк кукурузни после другог копања	0·20	"

Ово се јавља грађанству ради знања.

Од стране Суда општине вароши Београда, 9-ог Маја 1889 год. АБР. 254.

НЕСЛУЖБЕНИ ДЕО

КОЛО ЈАХАЧА „КЊАЗ МИЈАЈЛЉО“

ШАБАЦ, АПРИЛА 1889.

РАСПОРЕД

Мајских утакмица 1889. г. у Шапцу.

Под Високом Заштитом Његовог Величанства, нашег узвишеног Господара и Краља Александра I., Коло Јахача „Књаз Мијајлјо“, приређује трећу групу разноврсних, јавних наградних утакмица са домаћим коњима, на други и трећи дан Св Тројице (29. и 30. Маја) 1889. год. у Шапцу.

Сви они који желе да се такмиче на овим утакмицама треба да пријаве своје коње, односно ждребад, најдаље до 20. Маја, јер после тога рока неће се моћи ни једна пријава примити.

Пријаве пријмају чланови управе господара: Капетан Стеван Митровић, Ђорђе П. Куртовић и Душан Тодоровић.

Поједине утакмице обавиће се овим редом:

Другог дана овete Тројице, а то 29. Маја у понедељак, приредиће се:

1.

Изложба (јавни наградни преглед) домаће једногодишње и двогодишње ждребади.

Та изложба имаће два оделења:

1. Једно оделење за једногодишњу ждребад и
2. Једно оделење за двогодишњу ждребад.

У сваком том оделењу наградиће се по двоје најбоље одгајене ждребади са новчаним наградама а кром новчаним наградама, даваће се као награде још и писмене и усмене похвалнице, које ће се, као и новчане награде, убележити у протокол изложбе а по том предати јавности кроз друштвени весник „Шабачки Гласник“. Ове награде (писмене и усмене похвале) издаваће се и оним одгајивачима којима не буде досуђена ни једна новчана награда, а међу тим и њихова ждребад буду довољно негована и правилног кроја (без телесних мања).

Новчане награде биће ове:

- За прво најбоље једногодишњаче 50 динара.
- За друго најбоље једногодишњаче 25 динара.
- За прво најбоље двогодишњаче 75 динара.
- За друго најбоље двогодишњаче 50 динара.

Са овим новчаним наградама добиће одгајивачи и писмене увере у којима ће се, поред тачног описа ждребета, назначити, којом су приликом, са којом новчаном наградом (првом или другом) и са коликом сумом за дотично ждребе награђени, као и колико је ждребади (од исте старости, свега), том приликом на тој утакмици било.

Ако би које од изложенх ждребади било *важедно* правилнога кроја и *веома* брижљиво однеговано, његовом притјажаоцу досудиће се поред новчане награде још и писмена похвалница.

Ко жели да своје ждребе на овај наградни преглед доведе, треба да се пријави до 20. Маја о. г. Пријављивање може се учинити писмено или усмено.

Никаква такса неће се при пријављивању, ни доцније подлагати нити је потребно да се ждребе приликом пријављивања доводи.

Сваки може довести на изложбу само онолико ждребади колико у одређеном року буде пријавио. Са ждребадима треба по могућству довести и њихове мајке.

Сва ждребад која су благовремено пријављена и убележена, треба да су на други дан Св Тројице *најдоцније до 6 часова пре подне*, друштву доведена на место, које ће се у своје време објавити.

Друштво ће да сваки одгајивач (излагач) умедне

да каже, колико толико података у погледу порекла изложеног ждребета.

Изложба ће се отворити у 8 часова пре подне, а дотле морају са приведена ждребад бити побележена, описана и по оделевима распоређена; за то се излагачи умољавају да са доношењем ждребади неокасне.

Место одређено за изложбу биће украшено, и у почаст излагача свираће на изложби музика.

Отварање изложбе почеће „Химном Краљу“, за тим ће председник друштва или његов замењеник изговорити пристним излагачима сходан поздрав; за овим ће се прочитати списак свију излагача, а, након овога, одсвираће музика, марш Књаза Мијајла.

У подне од 12—2, док се ждребад и кобиле хране и док се њихова места почисте, биће прекинуто пуштање гледалаца на изложбу.

За удобност излагача и гледалаца који преко подне на изложби остану, набавиће управа једног угоститеља који ће бити спађен разним јелом и пићем у довољној количини, а по умереној цени.

Изложба ће се закључити истог дана у 6 часова по подне.

На два часа пред затварање изложбе одпочеће комијско оцењивање ждребади, а по том ће се *делити награде* које буду досуђене за добро одгајену ждребад. За овим ће се управа излагачима захвалити и што има се опростити.

У знак завршене изложбе, свираће се други део „Химне Краљу“ и ускликнута: „Живео Заштитник.“

(Свршиће се)

ПРИВИЛЕГОВАНА НАРОДНА БАНКА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

ПРЕГЛЕД СТАЊА НА ДАН 8 МАЈА 1889 ГОД.

		Имаовина	Дуг	Сравнение са прошлым стањем
Главница			20,000 000	—
Акције		20,000.000	—	
Привремене акције			10,000 000	—
Акционари		7,500.250	—	
Банкноте у текају у злату	120.700		13,784.670	— 4.650
" " " " приврем. сталне	1,635.880			— 28.810
" " " " сребру	14,028.090			+ 165.570
Благајна у звечејем новцу у злату	2,403.742	26	6,855.911	— 64.961 49
" " " " сребру	4,196.124	10	94	+ 3.449 32
Стране средности и салда страних кореспонд.	255.345	58		+ 45.257 37
Лисница у злату	1,084.142	50	3,774.513	— 16.941 19
" " сребру	2,690.370	75		+ 69.465 33
Зајмови на државне обвезнице у злату	2,449.271		4,004.392	— 412
" " " " сребру	1,555.121			+ 19.128
Текући рачуни у домаћим новчан. заводима		1,621.597	36	+ 38.566 60
Менице за наплату		1.922	46	— 522 74
Кауције		145.355	—	
Полагачи кауција			145.355	—
Оставе просте		67.600	—	
Остављачи простих остава			67.600	—
Оставе по текућим рачунима		2,206.383	56	
Остављачи по текућим рачунима			58.736	82
Резервни фонд		49.241	61	
Вредности резервног фонда				
Положене акције српске Народне Банке				
Полагачи акција				
Разни рачуни		160.677	07	
Обавезе по текућим рачунима			125.098	87 — 50.026 41
		46,387.844	25	46,387.844 25